

[Korsgaard.]

jeg, at man ogsaa paa dette Omraade vilde kunne naa ikke uvæsentligt med Hensyn til at gøre Medicinen billigere.

Endelig er der Apotekerfondens Størrelse. Dér tror jeg, at der er mange Mennesker, der ikke egentlig er klar over, hvilket, jeg kunde næsten fristes til at sige, Vanvid hele Apotekerfondens Opbygning er. Grundlaget for dens Opbygning var, at man derigennem skulde have Midler til at hjælpe de svagt stillede Apoteker, men man har ikke nøjedes med at skaffe de hertil fornødne Midler. Man har skabt sig en Formue, og den er naturligvis skabt ved, at man har holdt forholdsvis høje Apotekerpriser. Den videre Følge deraf er, at Ejendomsprivilegiernes Indhavere, der ikke skal bidrage til Apotekerfonden, derigennem har faaet sat deres Apotekers Værdi overmaade stærkt i Vejret. Det er efter min Mening en saare uforstandig Handling, man her har begaaet, men een Gang gjort er det jo overordentlig svært at komme væk derfra. Vi maa bygge paa Forholdene, som de nu en Gang ligger. Derfor siger jeg med Hensyn til dette Punkt: Lad os ikke give mere til Apotekerfonden end nødvendigt for, at den kan løbe rundt. Lad os holde op med at forøge dens Midler, for det betyder i Virkeligheden selvsagt kun dyrere Apotekervarer.

Men alle disse tre Ting kan man gøre ganske bortset fra, om man køber Ejendomsprivilegierne eller ikke. Og jeg synes, det vilde være en forstandig Handling i hvert Fald en kortere Aarrække at prøve med at drive de Apoteker, der drives som personlige Privilegier, saa billigt, som det med Rimelighed kan gøres. Det er dog Virksomheder, der tilsammen omsætter 17 Millioner, saa man skulde tro, at der her var Mulighed for at vise, at der nok kunde naas noget paa dette Omraade. Og hvis man ikke kan naa det, hvor kan man saa tro paa, at det, at man køber en Række andre Apoteker, som man i hvert Fald skal give mange Penge for, skulde gøre det bedre?

Hermed gaar jeg over til at sige nogle Ord om dette Problem at købe disse Ejendomsprivilegier. Man anfører som Grund herfor, at man kan ikke have to Slags Privilegier. Jeg maa tilstaa, at jeg begriber ikke, hvorfor man ikke kan det. En vis Konkurrence i Forholdet, synes jeg, normalt aldrig er saa forfærdelig skadelig. Man kan sige, at det er Rigmandssønner, der i en forholdsvis ung Alder bliver Ejere af Apotekerne. Aa, ja, de skal jo paa en eller anden Maade kunne skaffe Penge,

men da det ikke er sjældent, at Rigmandssønner ikke er saa begavede, som de burde være, og da jeg nu ligegodt tror, at der til at drive et Apotek, som er købt meget dyrt, skal en vis Forstand, ogsaa i Retning af at kunne administrere det, tror jeg ikke, at det er nok, at den paagældende er Rigmandssøn; hvis det skal kunne gaa for ham, maa han yderligere være et dygtigt Menneske i al Almindelighed. Naturligvis kan Faderen være saa rig, at det maaske kan gaa med lidt mindre Dygtighed, men normalt maa man forlange en ret betydelig Dygtighed af den, der køber et saadant Apotek. Og jeg kan ikke begribe, at det skulde være uheldigt, at man her i Virkeligheden faar en helt anden Type af Apotekere end dem, man faar derigennem, at de skal vente, til de op i Halvtredserne faar et personligt Privilegium. Jeg vil altsaa mene, at det netop samfundsmæssigt snarere er et Plus at bevare de to Slags Apoteker.

Men naar man nu endelig ikke vil det, saa vender vi tilbage til det Spørgsmaal, hvad der skal betales for Apotekerne, og herom har jeg allerede sagt, at takket være Dispositioner fra Statens Side, specielt med Hensyn til Apotekerfonden, er Priserne blevet skruet højt op. Nu at ville sige, at dertil tager vi ikke noget afgørende Hensyn, vil jeg absolut anse for en slet Moral. Jeg kan ganske give det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven Ret, naar han siger, at dette at oprette et Apotek, ikke for at gavne Samfundet, men for at skade et bestaaende Apotek, er en slet Moral. Om det er demokratisk Moral, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men slet er den i hvert Fald, derom kan der ikke være Tvivl; det at gøre noget for kun at gøre Skade kan aldrig være godt.

Altsaa, at anvende dette Middel til at trykke Priserne kan jeg ikke anerkende Berettigelsen af. Derimod vilde jeg kunne anerkende Berettigelsen af, at Priserne paa Apotekerne ganske roligt gik ned af sig selv, fordi de Apoteker, som er personlige Privilegier, blev drevet paa en forstandig Maade, saaledes at i Virkeligheden Fortjenesten paa Ejendomsprivilegierne efterhaanden blev mindre, end den er.

Under alle Omstændigheder synes jeg, man maa være meget varsom med Hensyn til de Forpligtelser, den paagældende Køber eventuelt har overtaget, og jeg føler mig derfor forvissat om, at skal man faa en rimelig Ordning af dette Forhold ved Tvangskøb, vil det komme til at dreje sig om mange Penge. Hvor mange, er det ikke godt at have nogen sikker Mening om,